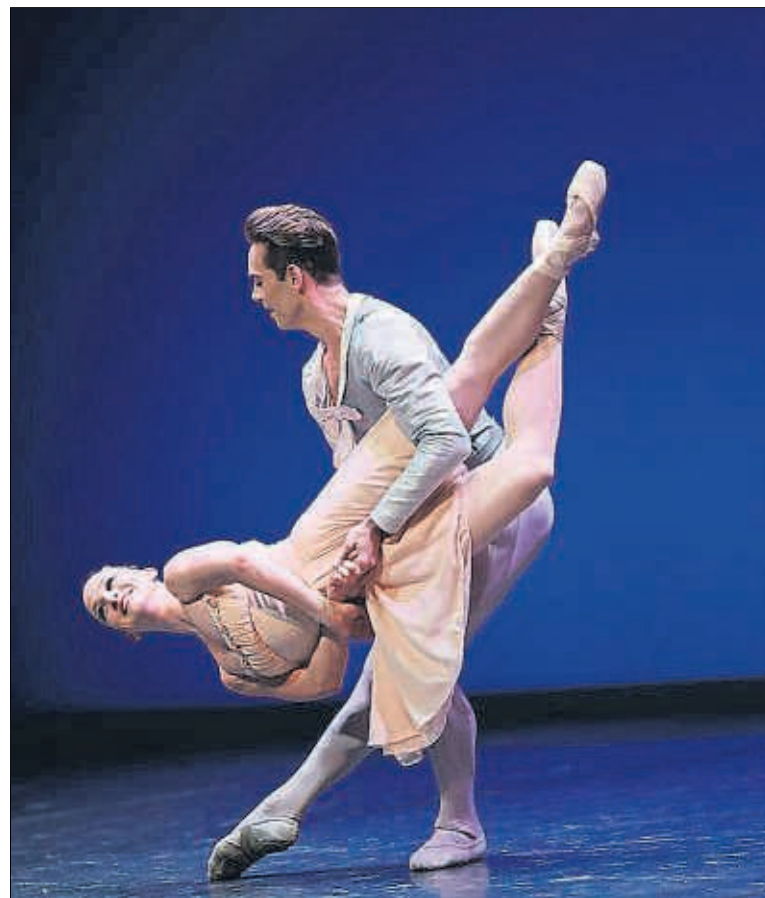

Festivals d'estiu

SILA AVVAKUM

Llició de 'pas de deux' al Liceu

La història del pas de dos de ballet explicada per les grans estrelles del moment. D'això va gaudir ahir el públic de les dues gales que organitzava IBStage al Liceu. I, malgrat

que en les dues sessions només es va omplir mitjana sala, l'aplaudiment va ser entusiasta. Deu parelles de les principals companyies del món van ballar des de clàssic

fins al rabiós contemporani. De Petipa a Wayne McGregor. La reina del Royal Ballet, Lauren Cuthbertson, va ballar *Sylvia*, d'Ashton, amb Vadim Muntagirov (a l'esquerra). I

de Balanchine van interpretar el saragossà Gonzalo García i l'americana Ashley Bouder, estrelles del NYC Ballet, el *Tchaikovsky pas de deux* (a la dreta). / **M. Chavarría**

CRÍTICA D'ÒPERA

Una òpera "de debò"

La extraordinària vida di *Sugar Blood*

Autor: Alberto García Demestres. **Llibret de** Cristina Pavarotti **Intèrprets:** Pere Ponce, Antoni Comas, Lisa Campos, Sara Blanch, Mireia Pintó, Ariadna Ruiz, Núria Prats, Neus Roig. **Cor** Vivaldi IPSI (amb solistes) **Director:** Òscar Boada. **Ricardo Estrada**, piano. **Direcció musical:** A.G. Demestres **Lloc i data:** Església del Carme del Castell de Peralada (20/VII/2017)

ROGER ALIER

Profunda satisfacció com a amant de l'òpera que soc em produeix que el 2017, en ple segle XXI, s'estrenin òperes de *debò* operístiques, o com podríem dir també, de cos sencer, com aquesta que ens ha ofert aquest estiu Peralada, amb una nombrosa assistència i una xifra important de solistes, un piano, un cor i participacions instrumentals combinades per l'autor per donar vida a una història basada en el greu problema dels afectats de diabetis.

Es parla a l'obra de la trajectòria d'una nena que va apareixent a diferents edats, entre els 10 i els 14 anys (interpretada per sopranos diferents del Cor Vivaldi), i amb altres cantants de gran nivell vocal com el tenor Antoni Comas (l'avi), que va lluir sobreaguts de qualitat i un fraseig excel·lent; Sara Blanch, que va donar vida al paper de Mara, la mare de Sugar, amb una exhibició vocal fora de tota mesura per la seva qualitat i els sobreaguts estratosfèrics a què ens té ja acostumats; Mireia Pintó, una mezzo ben coneguda que va donar vida, entre d'altres, a l'infermera, i Neus Roig, en el paper transvestit de Matteo, el promès de Sugar en els últims temps de l'obra. El llibret en italià, que apareixia subtítulat en català, és obra de Cristina, filla de Pavarotti, amb qui Garcia Demestres té molta amistat.

La música d'aquesta òpera, des d'un llenguatge contemporani que inclou combinacions sonores molt originals, amb algun element de percussió i en la versió que hem sentit amb l'excel·lent col·laboració del pianista Ricardo Estrada, inclou també freqüents al·lusions musicals a *La bohème* i a altres òperes com *Rigoletto*, i fins i tot a una escena del *Barbiere* de Rossini. Va ser interpretada impecablement per tots els cantants, encara que la presència de Sara Blanch li va donar caràcter de gran esdeveniment, i les frases vocals de Pere Ponce (amb algun moment de falset) també van ser dels moments millors. A l'entreacte es van servir unes postres del Celler de Can Roca apte per a diabètics, elaborades amb síndria, i també es regalava un full *comestible*. El públic va acollir l'obra amb tempestuosos aplaudiments i el festival va donar la seva medalla al compositor. La funció es va dedicar a Pavarotti i en record de Luis Polanco, que va ser un gran impulsor del certamen.

És satisfactori veure que amb un llenguatge modern però que connecta amb la tradició operística Garcia Demestres ha col·locat una pedra mil·liar més en el llarg camí del gènere operístic, que du més de 400 anys d'existència, i no té cap ganes de morir, ni amb sucre ni sense. ●

La formació britànica UB40, protagonista de dissabte al Festival de la Porta Ferrada

Bon rotllo al port

ESCENARIS

Donat Putx

Sant Feliu de Guíxols

Ja al tram més pop de la programació, el Festival Internacional de la Porta Ferrada va acollir ahir, dissabte, a la nit UB40. La proposta dels de Birmingham, situada en la intersecció reggae/pop, va convocar a l'Espai Port de Sant Feliu més de 1.500 espectadors, segons dades facilitades per l'organització. És a dir, un bon nombre d'aficionats –entre els quals destacava la presència del delegat de la Generalitat a Madrid, Ferran Mascarell– atrets pel concert d'un grup que l'any vinent, el 2018, celebrarà les seves primeres quatre dècades d'existència.

Precedit per una llarga sessió enllaunada per posar el personal en situació, el concert va començar la seva etapa amb *Food for thought*, un rescat del seu primer àlbum, que va aparèixer el 1980, i va continuar el camí amb *Maybe tomorrow* i el cover del jamaicà Johnny Osbourne *Come back darling*. UB40 va connectar des del primer minut amb l'audiència, incloent també en el repertori algun tema pertanyent al seu últim, *Getting over storm* (2013).

Aquesta banda ja ha viscut molt, i no sempre tot ha estat agradable. Malgrat que el nucli del grup va aguantar unit fins entrat el segle XXI, Ali Campbell i Terence Wilson, *Astro*, es van acabar escindint. Al nonet que es va presentar ahir a la nit hi havia els històrics

PERE DURAN / NORD MEDIA

Moment de l'actuació dels UB40 al Festival de la Porta Ferrada, a Sant Feliu de Guíxols

El grup va connectar des del primer minut amb l'audiència oferint temes clàssics i nous

Robin Campbell, Earl Falconer, Jimmy Brown, Norman Hassan i Brian Travers acompanyats pel cantant Duncan Campbell, incor-

porat el 2008, així com Laurence Parry, Martin Meredith i Toni Mullings.

Més enllà dels seus avatars biogràfics, la veritat és que els UB40 es van mostrar com un grup ben conjuntat, que va saber sembrar bon rotllo a la vora del Mediterrani, ja fos amb temes propis o amb les adaptacions que sempre han format part de la seva proposta. És molt popular *Red red wine*, de Neil Diamond, que gairebé no falla mai als seus concerts.

Bon pols, doncs, el d'aquesta formació que va començar a donar senyals de vida el 1978, tombant les seves primeres bitlles en petites sales i pubs. Va ser en aquest context on van cridar l'atenció de Chrissie Hynde, dels Pretenders, que els va convidar a ser teloners del seu grup el 1979, quan UB40 ni tan sols havia publicat el seu primer disc. Curiosament, ahir a la nit Hynde també actuava a Catalunya amb els seus Pretenders, no gaire lluny de Sant Feliu. ●